

Az olvasás szeretete otthonról ered. A tanárnak a hatása kisebb, mint a szülői mintának, akkor is, ha remek szakemberről van szó. Emellé társul a szövegértés drasztikus gyengülése is, és ennek hiánya miatt nem okoz élvezetet az olvasás a gyerekeknek. Az alapoktól kell elkezdni a gyerekeket „rászoktatni” az olvasásra, illetve olyan művekkel lehet kedvet teremteni számukra, amelyek életkorukhoz, érdeklődésükhöz közelebb állnak. Több időt kellene megfelelő szakmai irányítással az iskolai könyvtárban tölteniük, hogy megértsék: a könyvek világa varázslatos.

Tanárként kik a kedvenc írói és költői?

Általában azok, akik magánemberként is. A tanórán csak azokról tudok lelkesen beszélni, akiket magam is kedvelek. Nem biztos, hogy egyezik a tanterv által előírt irodalmi műalkotás az én ízlésemmel, így igyekszem más alkotásokat is választani. Kifejezetten kedvencem a 17. századi írók körül Árva Bethlen Kata önéletrajza, Szepesi Csombor Márton, a 20. századból Kosztolányi Dezső, Áprily Lajos, Kós Károly, Makkai Sándor, kortársak közül Jókai Anna, Kányádi Sándor, Csoóri Sándor és még sok nevet sorolhatnék.

Ady Endre esetében vita alakult ki a költő züllött életvitele, vitatható publicisztikája és költészete kapcsán. Nagy alkotóink életművének értékelése során a magánélet mennyire nyomja rá bélyegét az irodalmi teljesítményre?

A magánélet meghatározza a költő emberi oldalát, az alkotásban is szerepet kap. De maga a műalkotás értékelése közben ez nem lehet elsődleges szempont. Ady Endre nagy költő volt, de valljuk be, több a rossz verse, mint a jó. De ami jó, az világirodalmi kincs. Én nem az emberen keresztül vizsgálom a művet, hanem a műre koncentrálna igyekszem megtalálni az embert. Ha emellett a költő magánélete és élettörténete tanulságos és példaértékű, az csak még jobban kiemeli. Csak az értéket és az értékeset szabad és kell tanítani, ami degradáló, és romboló hatású, arra nem kell felhívni a figyelmet.

Milyennek tartja a magyar irodalom nemzetközi megítélését? Klasszikusaink mennyire vannak jelen a világirodalom polcain?

A magyar kortárs írók az európai piacokon jelen vannak, de itt is számít, milyen kapcsolatok segítik őket előre. A klasszikusok is elérhetőek, de kevesebb hangsúlyt kapnak a kortársak mellett. A magyar irodalom Európában mindig is jelen volt, még a nyelvi és fordítási nehézségek ellenére is. Több irodalmi Nobel-díjra jelölt írónk is van (pl. Herczeg Ferenc, Tormay Cécile, Szabó Dezső), akiknek műveit sok nyelven olvashatta a közönség. Ma nap is forognak magyar írók könyvei, és csak remélni tudom, hogy egyre tágabb lesz ez a kör.

Mindenkori ünneprontásaink

Sütő Éva

A magyarok megszokják lassan, hogy Nagyváradon, sőt Bihar megyében egyetlen nemzeti ünnep sem múlhat el botrányok, beszólások, csúsztatások. Erdély- és Partiumszerte nincs tán még egy olyan megye, ahol ennyire ki lennének élvezve az indulatok, egymásnak lennének feszítve az ideológiai dárdák a politikai pártok között.

Egy ideje az emberek zöme már ki sem megy a terekre, ahol megemlékezés vagy ünnepség zajlik. Attól tart ugyanis, hogy a lényeg helyett ismét valami uszító pártpropaganda-szöveget lesz kénytelen végighallgatni, sőt másnap a pártsajtó is jól rátesz egy lapáttal, ecsetelve, mennyire álnok és rosszszindulatú a rivális magyar párt, hogy mennyire tönkre tudja tenni a magyarok közös ünnepét karöltve valamelyik csatlós román párttal.

Néhány éve Bihar megyében annyira közönybe süllyedt a politikához és a közülethez való viszonyulás, hogy a többségi magyar képviselő korifeusai egyre többször kénytelenek a régi nyegen-ötven évvel ezelőtti fogásokhoz nyúlni. Azaz iskolás gyerekekből teremtik elő a hiányzó „ünneplő tömeget”. Ha úgy adódik, akár felhasználják őket egy kis botránykeltésre is, nehogy száz év után egyszer tényleg „miénk legyen itt a tér”, még ha csupán pár órára is. Mindezt azért, mert a legutóbbi helyhatósági választások után a potentátok addig taktikáztak, míg a városi vezetéstől ki nem szorították magukat, így a balul elsülő politikai manőverezésnek köszönhetően a megyei berkekből

Az idei váradai magyar–magyar viszály oka a debreceniek ünnepi látogatása lett

sem tudnak már hatni a városvezetésre. Egyébként a megyénél is rosszul áll a szénájuk.

A legutóbbi politikai „dagonya” éppen a Szent István-napi ünnepség másnapján alakult ki, amikor a váradai önkormányzat Debrecennel együttműködve elhozta a virágkarnevál kocsicsodáit Nagyvárad főterére. A testvérvárosi, illetve a testvérmegyei együttműködést szimbolizáló virágkompozíciók mellett a Szent Koronát ábrázoló virágszekeret is megcsodálhatta a város. A szervezésben sokáig részt vett maga az RMDSZ is, de a helyi szövetség a fent említett okok miatt már csak amolyan mellékvágányról szállhat be az augusztusi események helyi alakulásába. Ugyanis a nemzeti oldal és a mellettük álló civilszervezetek, illetve a Nagyvárad és a Régió Turizmusát Népszerűsítő Egyesület (szintén a város fennhatósága alatt álló szerv), valamint a debreceni Főnix rendezvényszervező iroda közösen bonyolítja a virágalkotások köré szerveződő ünnepséget, ami igencsak nagy gombócnak bizonyult mind a

megyei, mind a városi RMDSZ számára. Szabó József megyemenedzser is kifejtette álláspontját ezzel kapcsolatban. Nem győzte bizonygatni a pártsajtónak, mekkora blamázs érte a szervezetet azzal, hogy Ilie Bolojan polgármester újabb sovén húzása miatt kiszorultak a „közös” ünnepből, sőt 94 gyermeket és azok szüleit is lóvá tette, ami természetesen ismét az általuk csak „zsebpártnak” nevezett néppártos szervezők sara. Bár a helyben rögtönzött sajtótájékoztatón még az egyik legismertebb nagyváradai utca magyar nevét sem tudta, ügybuzgalmában megelégedett arról is, hogy hivatalos okmányok igazolják az általa csúsztatott dolgok ellenkezőjét.

Nagyváradon harmadik éve ünneplik Szent István napját, amely a Magyarok Kenyere program keretében kisütött kenyerek megszenteléséből és megszegéséből, valamint kulturális programokból áll. Ezeket szintén a néppárt és a hozzá közel álló civilszervezetek állítanak össze. A liberális vezetésű önkormányzat is megtoldotta a Magyar Kulturális

Napok megrendezésével, amely szintén e hónap 23–25. között zajlott a várbán.

Mivel városvezetési szinten kicsúszott a gyepől az RMDSZ-es vezetők kezéből, ott tesznek keresztbe, ahol tudnak. Hiszen lassan nemcsak a várost, de a megyét is elveszíteni látják. Egyre inkább az a hír járja, hogy Pásztor Sándor megyei tanácselnök napjai is megvannak számlálva. Nem mintha ezt nekünk, magyaroknak elégtétellel kellene nyugtáznunk, de a harmincéves kudarc törvényszerűen valahol mindig lecsapódik. Nagyváradon ezúttal Pásztoron csattan az ostor, és az ok a váradiak előtt még magyarázatra sem szorul.

A folyamatos kudarcok és a hozzájuk társuló kétségbeesett kapálózás, amivel duzzasztani próbálják a már amúgy is nagyra dagadt politikai dagonyát, csak a megyei RMDSZ-es vezetőség hatalmi pozíciójának, jól fizetett állásainak és a „mi embereink” helyzetbehozásának gyengítését, megszűnését eredményezheti.

A magyar lakosság érdekeire fíkcarnyi kihatásuk sem lesz.

BABES-BOLYAI
TUDOMÁNYEGYETEM

ŐSZI FELVÉTELI
AZ ORSZÁG LEGJOBB
EGYETEMÉN!

www.kronikaonline.ro
Erdélyből a világ

27. SZÉKELYUDVARHELYI
ŐSZI
VÁSÁR
RENDEZVÉNYSOROZAT

2019. OKTÓBER 3-6.

FOGYASZTÁSI CIKKEK
KIÁLLÍTÁS ÉS VÁSÁR
AUTÓ EXPO • BORFESZTIVÁL
LACIKONYHÁK • KONCERTEK
SZÉKELY TERMÉKEK FESZTIVÁLJA

Jelentkezzen árajánlatunkért
szeptember 6-ig.

Székelyudvarhely, Városi Sportcsarnok és környéke
0726-720.316 • oszivasar@oszivasar.ro • www.oszivasar.ro
Prima Press Kft.